

תת"ע 682/11/13 - מדינת ישראל נגד אברהם אביאל קונטארו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 682-11-13 מדינת ישראל נ' קונטארו
תיק חיצוני: 14210046158

בפני	כב' השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אברהם אביאל קונטארו

החלטה

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

1. לנאשם בתיק זה יוחסה עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר כאשר על פי הנטען נהג הנאשם, בתאריך 17.9.13 בשעה 16:50, בחיפה בשדרות אבא חושי במהירות של 97 קמ"ש כאשר המהירות המותרת במקום היא 60 קמ"ש.

הנאשם הודה כי נהג במקום ובזמן המיוחסים לו בכתב האישום אך כפר במהירות המיוחסת לו,

בתקינות המכשיר ובמיומנות המפעיל.

2. מטעם התביעה העיד רס"מ דודי מזרחי (להלן: "השוטר") כי ערך את הדוח ת/1.

העיד כי עמד סטטי בשדרות אבא חושי בתוך מפרץ חניה עם הפנים לעבר התנועה המתקרבת, כאשר הוא לוזר לעבר חזית רכבו של הנאשם אשר היה בנתיב השמאלי מבין שני הנתיבים שבכיוון נסיעתו, ראשון בטור נסיעתו, לא בעקיפה ומבלי שיש רכב בקו נסיעתו. העיד כי שמר קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו. הסביר כי בעת עצירת רכב הנאשם סימן תחילה לנהג אחר אשר היה בנתיב הימני לעצור וזאת בכדי שיוכל לעצור בצורה בטוחה את רכב הנאשם אשר היה כאמור בנתיב השמאלי.

3. המרחק בו נמדד רכב הנאשם ממקום עמידת השוטר, כפי שעולה מת/1, הוא 122 מטרים.

4. בחקירתו הנגדית השיב השוטר כי לא התייחס בת/1 לרכב הנוסף אשר היה בנתיב הימני שבכיוון נסיעת הנאשם מאחר וכל איזכורו בא להסביר את אופן עצירת רכב הנאשם על ידו: הוא נאלץ לגרום גם לרכב האחר לעצור בכדי שיוכל לוודא עצירת רכב הנאשם בביטחה.

השוטר אישר כי הרכב שנסע בנתיב הימני נסע לפני ריכו של הנאשם. משמע, הרכב הנוסף היה בשלב כלשהו, בעת מדידת המהירות, בנקודה הממוקמת בין השוטר לרכב הנאשם.

5. עוד הסביר בחקירתו הנגדית כי מאחר והמרחק של רכב הנאשם ממנו היה, בעת ביצוע העבירה הנתענת, 122 מטרים אין זה מרחק מספיק בכדי לאפשר לאותו נהג ברכב האחר להמשיך בנסיעה ובד בבד לגרום לעצירת רכב הנאשם.

6. מטעם ההגנה העידו הנאשם ונוסעת אשר היתה בריכו (חברתו של הנאשם).

הנאשם העיד כי הוא נהג במקום כאשר מימינו שני רכבים. האחד מספר מטרים מימינו ומלפניו והשני נסע במהירות גבוהה יותר והיה הראשון בכיוון הנסיעה בנתיב הימני. העיד כי בעת עצירתו ע"י השוטר היה הרכב האיטי יותר כמעט במקביל אליו. גם עדת ההגנה העידה כי היה רכב נוסף מימינם ומעט קדימה.

7. לאחר ששמעתי את כל העדים בתיק זה ושקלתי את עדותו של עד התביעה ואת עדויותיהם של שני עדי ההגנה שוכנעתי לקבוע כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח את המיוחס לנאשם מעבר לכל ספק סביר ועל כן החלטתי לזכות את הנאשם.

8. עדותו של השוטר בתיק זה היא עדות יחידה בהליך פלילי ומשכך מחוייב בית המשפט להתייחס אליה בזהירות בטרם יבסס על פיה הרשעה. זהירות זו הביאה אותי בסופו של יום למסקנה כי לא אוכל לסמוך על עדותו של השוטר עורך הדוח לצורך הרשעת הנאשם בתיק שבפני מעבר לכל ספק סביר.

9. אין חולק כאמור כי בנתיב הימני בין הנאשם לשוטר נסע רכב אחד נוסף לפחות וזאת לפני רכב הנאשם. ואולם, השוטר לא ידע לציין היכן בדיוק היה אותו רכב בעת שלזר לעבר רכב הנאשם וכל שטען היה כי הדבר לא הפריע לו במדידה.

10. מאחר והשוטר עמד בצד ימין והנאשם נהג בנתיב השמאלי כאשר ביניהם, בין השוטר לרכב הנאשם, נסע רכב נוסף לא ניתן לשלול מעבר לכל ספק את האפשרות כי בעת המדידה הרכב אשר נסע בנתיב הימני, והיה כאמור בין רכב הנאשם לשוטר, לא היה בקו המדידה והוא זה אשר נמדד ע"י כך שנקודת הלייזר פגעה דווקא בו. לא מיותר לציין כי שני הרכבים הגיעו ביחד אל מקום עמידת השוטר וכי שני הרכבים אף נעצרו ביחד ע"י השוטר.

11. גירסתם של הנאשם והעדה מטעמו יש בה כדי להוסיף לספק שכן לא מצאתי כי נפלו סתירות מהותיות ביניהן. שני

העדים ציינו את הרכב שנסע בנתיב הימני, טענה שאישר השוטר עצמו.

אי לכך ובשים לב לעדותם של אלה, גם לא ניתן לומר כי עדותו של עד התביעה מספיקה להרשעה מעל לכל ספק סביר.

12. העולה מכל האמור הוא כי החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו וזאת מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ה, 26 אפריל 2015, בהעדר הצדדים
ובהסכמתם.